

Historia koreańskich anarchistów i rewolucji anarchistycznej w Mandżurii 1929–1931

Tokologo African Anarchist Collective, Zabalaza

Spis treści

Kim był Kim Jwa-Jin, koreański anarchistyczny rewolucjonista?	3
W jaki sposób koreańskie struktury anarchistyczne podejmowały decyzje?	4
Jakie były cele koreańskich anarchistów? Anarchizm, syndykalizm i dekolonizacja	4
Wniosek: czego możemy się nauczyć?	5

Koreański ruch anarchistyczny chciał zbudować niezależne samorządne społeczeństwo anarchistyczne, oparte na współpracy system mas narodu koreańskiego. Chcieli odebrać cywilizację klasie kapitalistów i zwrócić ją klasom ludowym. W ten sposób społeczeństwo kapitalistyczne i kolonialne, które istniało w Korei (podobnie jak w Afryce, Azji i Europie Wschodniej), zostałyby zastąpione nowym. To nowe społeczeństwo oparte byłoby na zasadach wolności i równości, które gwarantują niezależną samorządność klas wytwórczych: klasy robotniczej i chłopstwa.

Kim był Kim Jwa-Jin, koreański anarchistyczny rewolucjonista?

Kim Jao-jin urodził się w 1889 roku w zamożnej rodzinie. Podobnie jak wielu z jego pokolenia, jego życie zostało ukształtowane przez kolonizację Korei przez japoński rząd cesarski. Zaczęło się to formalnie w 1910 r., ale kluczowe aspekty japońskiej kontroli sięgały 1895 r. W 1919 r. Nastąpiła ogromna fala walki z kolonializmem: ruch 1 marca. Była to część globalnej serii powstań.

Kim został zaangażowany w Koreańską Armię Niepodległości (KIA). W 1920 r. Pomógł poprowadzić słynną klęskę japońskiej dywizji w bitwie pod Ch'ing-Shan, pokonaną przez KIA. W tym samym czasie do anarchizmu pociągnął go jego krewny, Kim Jong-Jin. Anarchizm/syndykalizm był bardzo potężną siłą w koreańskim wyzwoleniu narodowym i ludowych walkach klasowych. Japońscy anarchiści ściśle współpracowali z koreańskimi: wiedzieli, że japońska klasa rządząca jest także ich wrogiem.

W 1925 roku Kim założył grupę anarchistyczną „New People's Society”. Ściśle współpracując z Koreańską Federacją Anarchistyczną w Mandżurii i Koreańską Federacją Anarcho-Komunistyczną, w 1929 r. pomógł uruchomić (przy wsparciu KIA) dużą anarchistyczną strefę rewolucyjną w Shinmin w Mandżurii, na koreańskich kresach. Mieszkała tu duża populacja koreańska; Japońska potęga cesarska nie była tak silna jak na Półwyspie Koreańskim. Strefa była zarządzana przez Koreańskie Stowarzyszenie Ludowe w Mandżurii, zwane także „Ogólną Ligą Koreańczyków”.

W latach 1929–1931 możemy mówić o anarchistycznej rewolucji w tej dziedzinie, która opierała się na chłopstwie i wojsku.

Kim został zamordowany przez członka Koreańskiej Partii Komunistycznej podczas pracy w spółdzielni. Komuniści nienawidzili anarchistów. Chcieli stworzyć jednopartyjną dyktaturę, jaka istniała w Rosji.

Historia koreańskiej rewolucji anarchistycznej: dekolonizacja przez anarchizm.

Ruch koreański miał istotne mocne strony. Jedną z nich było posiadane przez niego wsparcie dużego sektora Koreańskiej Armii Niepodległości (KIA), skupionego wokół anarchisty Kim Jao-Jina. Był anarchistycznym przywódcą wojskowym, porównywalnym czasem do Nestora Machno z anarchistycznej rewolucji na Ukrainie (1918–1921).

Anarchiści, tacy jak Kim, ściśle współpracowali z Koreańską Federacją Anarchistyczną w Mandżurii i Koreańską Federacją Anarcho-Komunistyczną (KAF-M) w celu stworzenia dużej anarchistycznej strefy rewolucyjnej w Shinmin w Mandżurii na koreańskich kresach.

W jaki sposób koreańskie struktury anarchistyczne podejmowały decyzje?

W Shinmin zorganizowano system administracyjny jako Koreańskie Stowarzyszenie Ludowe w Mandżurii, znane również jako Liga Generalna Koreańczyków. Jej celem było stworzenie niezależnego samorządnego systemu spółdzielczego narodu koreańskiego, który zgromadził swoją „pełną władzę” do walki o lud walcząc z japońskim imperializmem.

Były trzy kluczowe struktury. Po pierwsze, była sekcja KIA powiązana z Kim. Po drugie, istniały konkretne anarchistyczne organizacje polityczne, Koreańska Federacja Anarchistyczna w Mandżurii i Koreańska Federacja Anarcho-Komunistyczna. Po trzecie, w Shinmin powstały struktury masowe. Zostały one zainicjowane przez skrzydło Kim KIA wraz z KAF-M, które utworzyło Koreańskie Stowarzyszenie Ludowe.

Struktura była federalna, przechodząc od zebrań na wsi do konferencji okręgowych i terenowych. Koreańskie Stowarzyszenie Ludowe miało również wydziały wykonawcze zajmujące się rolnictwem, edukacją, propagandą, finansami, sprawami wojskowymi, zdrowiem społecznym, młodzieżą i sprawami ogólnymi. Pełnoetatowi pracownicy tych działów otrzymywali nie więcej niż średnie wynagrodzenie.

Jakie były cele koreańskich anarchistów? Anarchizm, syndykalizm i dekolonizacja

Poglądy koreańskich anarchistów, reprezentowane przez grupę Talwhan („Podbój”), nakreśliły wizję społeczeństwa anarchistycznego wolnego zarówno od (japońskiego) imperializmu, jak i od lokalnego (koreańskiego) kapitalizmu i właścicieli ziemskich. Chcieli wolnej, niepodległej Korei, a nie jedynie zastąpienia jednej, lokalnej elity, inną, zagraniczną.

Ich oświadczenie woli obejmowało:

1. Nie pozwólcie na istnienie ucisku i państwa;
2. Sprzeciwiaj się władzy elit i rządów uprzywilejowanych mniejszości nad większością;
3. Brak własności prywatnej: zamiast tego wspólny system własności w ramach niepaństwowego systemu kontroli;
4. Zamiast cywilizacji kierowanej przez elitę, społeczeństwo i cywilizacja muszą być ze sobą dobrze zintegrowane;

5. Jednostka będzie konsumowała zgodnie z własnym zapotrzebowaniem i produkowała według własnych możliwości;
6. Wolny komunizm poprzez autonomiczne (niezależne) organizacje producentów (robotnicze i chłopskie);
7. Nie ma państwa ani elity politycznej, ale zamiast tego niezależna samorządność;
8. Odebranie Korei spod rąk japońskiemu rządowi kapitalistycznemu;
9. Odmowa zawarcia układu z klasą kapitalistyczną rodzimego kraju Korei lub oddania niepodległej Korei koreańskiej elicie;
10. Prowokacja spontanicznego przyływu mas jako motor dekolonizacji i antykapitalizmu.

Wniosek: czego możemy się nauczyć?

Koreańska rewolucja anarchistyczna była heroiczną walką ludu pracującego. Walczyła o dekolonizację poprzez anarchizm. Władza i bogactwo nie miały być po prostu przeniesione z obcej (japońskiej) klasy rządzącej do lokalnej (koreańskiej) klasy rządzącej. Miał on zostać przekazany klasom ludowym w sposób anarchistyczny. Anarchiści pracowali czasem z nacjonalistami, ale ogół społeczności forsował niezależną linię klasową, anarchizm, jako alternatywę.

Co się stało z ich walką? Częściowo osłabiły je trudne okoliczności: w regionie toczyła się wojna, w którą zaangażowanych było wiele mocarstw: imperium japońskie, rosyjska dyktatura marksistowska, która wspierała komunistów, chińskich i koreańskich nacjonalistów.

Istniały również podziały wśród anarchistów, co spowodowało, że niektórzy anarchiści dokonywali poważnych zmian w swojej teorii: grupa wokół Ha Ki Raka miała później kierować anarchistyczną partią polityczną w wyborach w Korei! Ta część anarchistów wchłonęła większość nacjonalistycznego podejścia, a to ograniczyło ich zdolność do rzucania nacjonalistów siłą i ideami - podstawowym zadaniem do rozprzestrzeniania rewolucji na obszary kontrolowane przez nacjonalistów. Rewolucja nie zdołała przedostać się do Chin i na Półwysep Koreański ani do Rosji.

Wreszcie Japonia została uwikłana w wojnę z Rosją i Japonią w ramach drugiej wojny światowej; po tym nastąpiła zimna wojna między Rosją a Ameryką. Amerykańska klasa rządząca podbiła państwo japońskie, a następnie umieściła Koreę pod kontrolą Ameryki. Wybuchła wojna i ostatecznie kraj został podzielony na wspierane przez Rosjan i Amerykanów Północ i Południe, z których każdy był rządzony przez dyktatorów.

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Tokologo African Anarchist Collective, Zabalaza
Historia koreańskich anarchistów i rewolucji anarchistycznej w Mandżurii 1929–1931

zabalaza.net

pl.anarchistlibraries.net